

ΔΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ

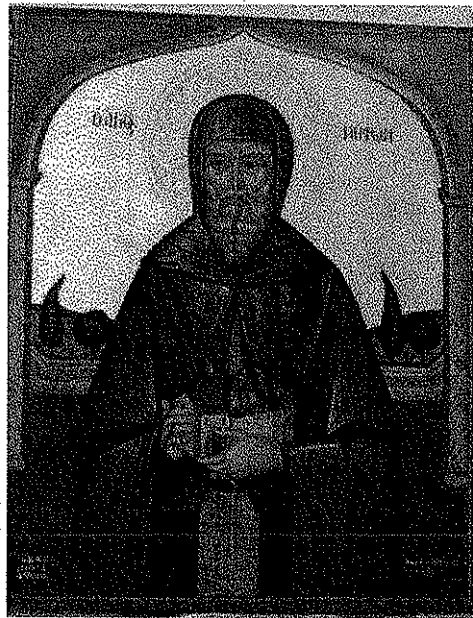
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΝΗΦΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ

*Κτίτορας Ιερών Μονών ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου
καὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Σμιάθῳ.*

ΑΘΗΝΑΙ 2001

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΝΗΦΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ

Κτίτορος ιερῶν Μονῶν ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου
καὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Σκιάθῳ.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Νεολαμπέστατον ἄστρον
Χριστοῦ τῆς πίστεως,
ἐν νήσοις τοῦ Αἰγαίου
τηλαυγῶς ἀνατείλαν
καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα θεολαμποῦς
ἀστραπαῖς καταυγάσαντα,
Νήφωνα, μέλψωμεν ἄσμασι καὶ ᾠδαῖς
ὡς Ἀγγέλων ἰσοστάσιον.

Ἐν τῇ Σκιάθῳ σεμνεῖον
λαμπρὸν ἐδόμησας
τῆς Εὐαγγελιστρίας,
θεοφόρητε Νήφων,
ἀσκήσεως κινύρα, ὃ προσευχῆς
ἐργαστήριον ἔδειξας

ἀδιαλείπτου καὶ τέμενος ἀγωγῆς
ἀκραιφνοῦς, πάτερ ἰσαγγελε.

Τὸν μαθητὴν τῶν μεγάλων
πατέρων μέλψωμεν
σοφοῦ Ἀγιορείτου
Νικοδήμου, Παρίου,
σεπτοῦ Ἀθανασίου καὶ ἱεροῦ
Μακαρίου, περιδοξον
Νήφωνα, κλέος ἀπάντων ἡσυχαστῶν
Ἐκκλησίαν τὸν λαμπρύναντα.

Τῆς νήσου Χίου τὸν γόνον
τὸν ἐξανθήσαντα
ἐν Ὄρει τῷ Ἁγίῳ
ἄρτι, Νήφωνα, πάντες,
βλαστοὺς χρηστοτηθείας, ὑπακοῆς,
προσευχῆς, κατανύξεως
καὶ ταπεινώσεως μέλψωμεν εὐλαβῶς,
ὥσπερ μέροπα οὐράνιον.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ὅσιε πάτερ, Νήφων μακάριε,
ὁ μονοχίτων καὶ ἀνυπόδητος, Θεῷ εὐηρέστησας
τῇ καθαρᾷ πολιτεία καὶ ἀσκήσεως τρόποις σου
ἐν Ἄθωνι καὶ νήσοις τοῦ Αἰγαίου ἁρτίως·
ὄθεν τὴν σὴν μνήμην γεγηθότες τελοῦμεν
καὶ μεγαλύνοντες τοὺς τιμίους μόχθους σου πρὸς θέωσιν
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν δοξάζομεν
τὸν λαμπρῶς καὶ ἀξίως σε δοξάσαντα.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος
ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου
πεφώτισται τὰ σύμπαντα.
Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων
καὶ Μάγων προσκυνούντων,
Ἀγγέλων ἀνυμνούντων,

Ἡρώδης ἔταράττετο
ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίροις, τῶν νεαυγῶν
πατέρων κοσμιότης,
πνευματοφόρε Νήφων,
οἰκῆτορ καὶ κοσμητορ
Σκιάθου ἐνθεώτατε.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Ἦγειρας εὐλαβῶς
ἐν νήσοις τοῦ Αἰγαίου
τῇ Εὐαγγελιστρῖα
Κυρία Θεοτόκω
σεμνεῖα, Νήφων ὄσιε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ὅσιε ἀσκητά,
ἀμείβων σοὺς καμάτους
ἀσκητικοὺς ὁ Κτίστης
ἀξίως, θεοφόρε,
σέ, Νήφων, ἐθαυμάστωσε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Νήφωνος ταῖς λιταῖς,
Τριάς ὑπεραγία,
Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα,
ἐλέησον τὸν κόσμον
ἀεὶ δοξολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντας τοὺς εὐλαβῶς,
ἀγνή Θεογεννήτορ,
πληθὺν σῶν θαυμασίων
ὑμνοῦντας ἐν τῇ σκέπη
τῶν σῶν πτερυγῶν φύλαξον.

**Νῦν ἀπολύεις.....τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΝ Τῴ ΜΕΓΑΛῴ ΕΣΠΕΡΙΝῴ

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ , εἰς δὲ τὸ Κύριε
ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.**

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ταπεινώσεως ἄγαλμα,
διακρίσεως μάργαρον
τῆς ἀδιαλείπτου εὐχῆς μυράλειπτρον
καὶ οἰκητήριον νήψεως
χρυσότευκτον, ὅσιε
Νήφων, πᾶσι τηλαυγῶς
ὥσπερ Ἄγγελος ἔλαμψας
καὶ κατηύγασας
ἀρετῶν σου ἀκτίσι πᾶσαν κτίσιν
τὴν τιμῶσαν σοὺς ἀγῶνας
τοὺς πανιέρους πρὸς θέωσιν.

Τὸ περιδοξον βλάστημα
νήσου Χίου ἀνθήσαντα
ἐν ἐσχάτοις ἔτεσι καὶ μυρίσαντα
ἀσκητικοῖς κατορθώμασιν
ὑφήλιον ἅπασαν,
Ἀθωνίτην μοναστήν,
θεοφώτιστον Νήφωνα
ἐπαινέσωμεν
μελωδήμασι θείοις καὶ παντέρπνοις

ἐφυμνίοις, ὡς ἀζύγων
νεοφανῶν ἀγαλλίαμα.

Τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως
ὑπερόπτην τὸν ἔνθεον
Νήφωνα, εὐσχήμως ἐγκωμιάσωμεν
τὸν ἐποφθέντα ἀρχέτυπον
ἀόκνου ἀσκήσεως,
ἀσιγήτου προσευχῆς,
ἀσιτίας καὶ νήψεως
πόθῳ κράζοντες·
ὁ ἐν χρόνοις ἐσχάτοις τῶν ἀρχαίων
ἀναζωγραφήσας βίον
πατέρων, χαῖρε, πανεύφημε.

Ἐν Σκιάθῳ ἐδόμησας
Μάνδραν, Νήφων, περιλαμπρον,
Εὐαγγελιστρία τῇ Θεομήτορι,
ἦν προσευχῆς ἐργαστήριον
ἀνέδειξας πάντιμον
καὶ ἀσκήσεως λαμπρᾶς
ιερώτατον τέμενος· ὅθεν σήμερον
τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἐκτελοῦντες
Ἰησοῦν τὸν γεννηθέντα
ἐν Βηθλεὲμ μακαρίζομεν.

Γεωργὸς ὡς ἀκάματος
τῶν ψυχῶν, Νήφων ὅσιε,
ἀφθαρσίας ἄσταχυν ἐγεώργησας
τῇ γεωργίᾳ τῇ κρείττονι
καὶ γέγονας πρότυπον
ἀσκητῶν θεοειδῶν
αἰτουμένων τελείωσιν
ἐν τοῖς ἔτεσι
τοῖς ἐσχάτοις, θεόφρον Ἀθωνίτα,
ὁ ποθῶν ἐν βίῳ μόνον
προσομιλεῖν τῷ Παντάνακτι.

Συμπαθείας πρὸς πάσχοντας
καὶ πτωχοὺς ἄκρον ἄωτον,

ἐκ τοῦ ὑστερήματος πᾶσι πένησιν
 ἐδίδους καὶ χρεῖαν ἔχουσι,
 σεπτὲ Νήφων, ὅσιε,
 καὶ τῶν λόγων σου φωτὶ
 τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας
 καθωδήγησας
 πρὸς ἀνέσπερον φέγγος σωτηρίας
 καὶ νομᾶς χαρᾶς ἀφθίτου
 καὶ αἰδίου τερπνότητος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἦσυχαστῶν νεοφανῶν τὸν κοσμήτορα,
 τὸ εὐχρηστον σκεῦος τῶν δωρεῶν τοῦ θείου Πνεύματος,
 καὶ φιλανθρωπίας καὶ νήψεως τὸν γνώμονα,
 Νήφωνα τὸν σεπτόν, μακαρίσωμεν·
 οὗτος γὰρ ὡς ἐρήμου πολίτης καὶ τῶν πάλαι ἀσκητῶν ὁμόζηλος
 ἐν Ἄθωνι τὴν κλίμακα τῶν ἀρετῶν ἀνῆλθε
 καὶ ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου κοινόβια λαμπρὰ ἐσύστησε·
 καὶ νῦν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν παριστάμενος
 ἀδιαλείπτως Αὐτῷ πρεσβεύει
 ὑπὲρ τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως πάντων τῶν εὐσεβούντων
 καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Χορεύουσι πάντες ἐν οὐρανῷ
 καὶ ἀγάλλονται σήμερον·
 σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις
 διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ
 Σωτῆρα Κύριον·
 ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαιται
 καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
 Ἀναγνώσματα.**

**Σοφίας Σειρὰχ τὸ Ἀνάγνωσμα.
 (Κεφ. β΄ 1 - 11)**

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν· εὐθύνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς, ἵνα αὐξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταιί σου· εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πέσητε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταίση ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη ; Ἡ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν καὶ ὑπερείδεν αὐτόν ; Διότι οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφήσιν ἁμαρτίας καὶ σῶζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. α' 1 - 10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέω ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἀθώσκει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινώσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ παροδεύσῃ αὐτόν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίῳις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἦξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὓς ζηλώσεως ἀκροῶνται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχὰ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.
Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ
ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν
εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μέγала
εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς
ἀξιούς ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς
ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς
αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·
κρῖνοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος
εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ
οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΗΝ

Ἰδιόμελα

Ἦχος α΄.

Παύσασθε τὰς τρικυμίας ὕδατα τοῦ Αἰγαίου
καὶ ἐν ἡρεμίᾳ καὶ γαλήνῃ τιμήσατε
τὸν νέον κοινοβιάρχην, ὄσιον Νήφωνα,
τὸν ἀρτίως πολλάκις ὑμᾶς διαπλεύσαντα·
οὗτος γὰρ ἀκατάσειστος κρητὶς προσευχῆς ὀφθεὶς καὶ νήψεως
ἐν Λειψοῖς καὶ Πάτμῳ καὶ Ἰκαρία καὶ Σκιάθῳ
μονὰς περιδόξους τῇ Εὐαγγελιστρῖα Θεοτόκῳ ἐδόμησε·
καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλων χορείαις εὐφραινόμενος ἐν πόλῳ δόξης
Χριστῷ τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν πρεσβεύει
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν τιμώντων ἐν ἄσμασιν
αὐτοῦ τὴν πανίερον ἄσκησιν.

Ἦχος β΄.

Ἐοσιότητος κέρας, Νήφων παμμακάριστε,
τῆς ἀφιλαργυρίας κανῶν ἀκριβέστατε,
τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἥσκησας
καὶ Χριστοῦ ἀκλινῶς τὰ ἐντάλματα τηρήσας
ὄργανον γέγονας τοῦ παναγίου Πνεύματος
ἀνελθὼν οὖν πασῶν τῶν ἀρετῶν τὰς βαθμίδας
ἐκομίσω θεϊκῶν χαρισμάτων τὴν ἐνέργειαν
ᾧστε πᾶσαν νόσον θεραπεύειν
δαιμόνων πλήθος ἐκδιώκειν

καὶ πρεσβεύειν ἀπαύστως
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Τὸν ἰσαγγέλως πολιτευσάμενον ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις
καὶ ζηλωτὴν ὀφθέντα τῶν ἀρδρέυστων καὶ αἰωνίων
Νήφωνα τὸν νεαυγέστατον ὄσιον
καθηκόντως οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν·
οὗτος γὰρ ὑπερφυεῖς διανύσας ἀγῶνας
ἐν Ἄθωνι καὶ νήσοις τοῦ Αἰγαίου
ἀνεנדότως ἐπάλαισε πρὸς τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους
τοῦ παρόντος αἰῶνος·
προσενεγκῶν οὖν ὡς δῶρον τῷ Κυρίῳ
τοὺς ἰδρώτας τῶν ἀσκητικῶν αὐτοῦ καμάτων
ἀντεδοξάσθη παρὰ Κυρίου, τοῦ νέμοντος ἀξίως τὰ γέρα
καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ΄.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σου σὺν τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐνσαρκώσει
χαρμονικῶς ἐορτάζομεν σήμερον, Νήφων, πάτερ ὄσιε,
κοινοβιάρχα νεολαμπέστατε·
εὐλαβῶς γὰρ αἰνοῦντες τοὺς νυχθημέρους σου πόνους
πρὸς δόξαν τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου
καὶ ἐν Αὐτῷ τελείωσιν
θείας εὐφροσύνης πληρούμεθα
καὶ ἐν κατανύξει ψυχῆς βοῶμεν·
πάρεσο καὶ νῦν ἀοράτως
λυτρούμενος ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων
καὶ σφῶν ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Βελίαρ
τοὺς μεγαλύνοντας πόθῳ τὰ σεπτὰ σου παλαίσματα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ἐρωτι φλεγόμενος Κυρίου τὴν καρδίαν
κατέλιπες Χίον, τὴν σεμνυνομένην τοῖς σοῖς σπαργάνοις
καὶ Ἄθωνα ὄκησας, Νήφων πανθαύμαστε·
ἐν αὐτῷ γὰρ νηστεία ἐπιμόνω καὶ προσευχῇ ἀδιαλείπτω
τὴν σάρκα ἐνέκρωσας σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις·

ζωώσας οὖν τὸ πνεῦμα
Ἀγγέλων δήμοις ἠξιώθης διὰ παντὸς αὐλίζεσθαι
καὶ πρεσβεύειν Κυρίῳ ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς ἐπιγνόντες σαφῶς
τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα Βασιλέα οὐράνιον
ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἐλκόμενοι
ἔφθασαν εἰς Βηθλεὲμ
δῶρα προσφέροντες ἔγκριτα,
χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν·
καὶ πεσόντες προσεκύνησαν·
εἶδον γὰρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ
βρέφος κείμενον τὸν Ἄχρονον.

**Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.**

Χαίροις, τῆς νήσου Χίου βλαστέ,
Ἁγίου Ὄρους πολυτίμητον κόσμημα
καὶ νήσων Αἰγαίου κλέος,
ὁ δι' ἀγῶνων λαμπρῶν
ἐν ἐσχάτοις χρόνοις,
Νήφων ὄσιε,
εἰς πλάτος θεώσεως
καταντήσας περιβλεπτον·
διό σε πάντες
εὐλαβῶς μακαρίζοντες
τοὺς καμάτους σου
ἐπαινοῦμεν πρὸς θέωσιν
καὶ εὐθαρσῶς κραγάζομεν·
σεμνότητος πρόβολε,
ἴσθι ἡμῶν ἀντιλήπτωρ
καὶ βοηθὸς ἐν τοῖς κλύδωσιν
ἀνύστακτος βίου,
τῶν ἐν πίστει αἰτουμένων
σὴν θεῖαν εὐνοίαν.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις ἀδιαλείπτου εὐχῆς
καὶ ἀπαθείας θησαυρὸς ὁ πολὺολβος,
ὁ ὄσιος Ἀθωνίτης
ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς
ἀνελθὼν εἰς ὕψος
δυσαντίβλεπτον
Θεοῦ ἐπιγνώσεως
καὶ θεώσεως, ἅγιε,
ἐνθεν πυξία
θείας χάριτος εἴληφας,
Νήφων ἐνδοξε,
ἰσουράνιε ἄνθρωπε·
ὅθεν νῦν εὐφημοῦντές σου
τὴν μνήμην γηθόμενοι
τὴν παμφαῆ καὶ φωσφόρον
ἐκδυσωποῦμέν σε· λύτρωσαι
κινδύνων παντοίων
καὶ ἐχθίστου ἐπηρείας
τοὺς σοὶ προσφεύγοντας.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις, ὁ ἐν ἀσκήσει λαμπρᾷ
ἀρχιπελάγους ἐν ταῖς νήσοις, θεσπέσιε,
συντριψας τοῦ μισοκάλου
τὴν μυσαρὰν κεφαλὴν
καὶ τῆς εὐσεβείας
στήσας τρόπαιον·
πατέρων ἀκρόρεια,
προεστώτων εὐπρέπεια,
ἀκτημοσύνης,
προσευχῆς, ταπεινώσεως
καὶ ἀσκήσεως
ἀκραιφνοῦς στηλογράφημα,
πρέσβευε τῷ Παντάνακτι
ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σου
τὴν πανακήρατον μνήμην
ῥοδαῖς εὐτάκτοις καὶ ἄσμασι
καὶ δόξαν πεμπόντων
τῷ ἐν χρόνοις τοῖς ἐσχάτοις
σὲ ἀγίασαντι.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Τὸν ταμειοῦχον τῆς χάριτος
καὶ σύνοικον πρακτικῆς σοφίας,
Νήφωνα τὸν νέον κοινοβιάρχην,
ἄξιοχρέως εὐφημήσωμεν·
οὗτος γὰρ ἰδρώτων χεύμασι καὶ παννύχοις δεήσεσι
τὴν σάρκα κατέτηξε καὶ τὸν νοῦν ἐζώωσε
ποθεῖν μόνον τὸν Κύριον·
καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλων συγχορεύων δήμοις
ἀδιαλείπτως Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν πρεσβεύει
ἡμῖν καταπέμψαι τὸ πλούσιον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός, Τῆς Ἑορτῆς.

Σπηλαίῳ παρώκησας, Χριστὲ ὁ Θεός,
φάτνη ὑπεδέξατο,
Ποιμένες δὲ καὶ Μάγοι προσεκύνησαν.
Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα·
καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις ἐθαύμαζον
βοῶσαι καὶ λέγουσαι·
Δόξα τῇ συγκαταβάσει Σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀρετὴν τὸν ἀρτίως φιλοῦντα, νήφοντα
καὶ τῶν πατέρων τῶν πάλαι
ἀσκητικὴν ἀγωγὴν
τὸν ζηλοῦντα, θεῖον Νήφωνα, τιμήσωμεν
φάρων ὡς νήσων τηλαυγῆ
τοῦ Αἰγαίου ἀστραπαῖς
φωτίζοντα εὐσεβείας
ψυχὰς τὰς ἐξοφωμένας
θερμὰς αὐτοῦ λιτὰς αἰτούμενοι.

Ἔτερον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Νήσου Χίου τὸν γόνον, ὄρους Ἄθωνος ἄνθισμα
καὶ ἠδύπνουν νήσων Αἰγαίου ἄνθος ὕμνοις τιμήσωμεν,

τὸν κτίτορα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
μονῆς ἐν τῇ Σκιάθῳ τῆς λαμπρᾶς,
θεῖον Νήφωνα, ἐκθύμως
ὡς ἀσκητὴν θεόπνουν ἀνακράζοντες·
Δόξα, τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ,
δόξα, τῷ σὲ στεφανώσαντι,
δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἡμῖν
πρέσβυν ἀκοίμητον.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς. Ἡ γέννησίς Σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Ἀπόλυσις

Ε Ν Τ Ω Ο Ρ Θ Ρ Ω

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ
Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ὅσιων ἀσκητῶν
ἐγκαλλώπισμα νέων,
πατέρων νηπτικῶν
ὁ βαδίσας τὰς τρίβους
ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι,
Νήφων πνευματοφόρητε,
καὶ εἰς ἄρῶρητον
καὶ δυσθεώρητον ὕψος
τελειώσεως
τῆς ἐν Χριστῷ καταντήσας,
ἡμῶν ἴσθι πρόμαχος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐτέχθης ἐν σαρκὶ
ἐξ ἀγίας Παρθένου
ἀτρέπτως, Βασιλεῦ,
Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ·
διὸ ὕμνον μεθέορτον

τῆ ἀφράστῳ κηήσει σου
ἀναμέλποντες
δοξολογοῦμεν, Οἰκτίρομον,
τὸ Σὸν ἔλεος,
δι' οὗ τῆς πάλαι κατάρας
ἡμᾶς ἠλευθέρωσας.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.
Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἄρετῆς καὶ νήψεως τὸν ταμειοῦχον πατέρα,
τὸν ἀριτίως λάμπαντα μαρμαρυγαῖς ἀκτησίας
μέλψωμεν καὶ ἀπαθείας λαμπραῖς ἀκτίσι
κράζοντες· Νήφων, ὁσίων πατέρων εὖχος,
ὃ τῆ Εὐαγγελιστρία
Μονὰς δομήσας, χαῖρε, σοφὲ ἀσκητά.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει
καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει.
Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι,
Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι·
δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον,
ὃ πρὸ αἰώνων Θεός.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.
Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Θρέμμα τὸ κάλλιστον τῆς Χίου μέλψωμεν,
τὸν ἐνθεώτατον Ἄθωνος ἔνοικον,
τὸν κορυφαῖον ἀσκητὴν τῶν νήσων Αἰγαίου πόθῳ
πάντες εὐφημήσωμεν εὐλαβῶς ἀνακράζοντες·
θησαυρὲ πολύολβε ἀκτησίας καὶ νήψεως
μὴ παύσῃ δυσωπῶν ὑπὲρ πάντων
Κτίστην τὸν θεῖον, Νήφων μάκαρ.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ ἀναλλοίωτος καὶ ὑπερούσιος
Λόγος τοῦ Κτίσαντος, δι' ἀγαθότητα
ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου
ἐν Σπηλαίῳ, Κύριε, Βηθλεὲμ τὸ μικρότατον,
ὁ συνέχων σύμπαντα τῇ παλάμῃ σου ἅπαντα·
διδὸς σὺν τοῖς Ποιμέσι καὶ Μάγοις
πίστει θερμῇ Σε προσκυνοῦμεν.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.
Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.
Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'

Τὸν ἀφυλάργυρον καὶ ἀκτῆμονα πατέρα,
τὸν συμπαθοῦντα τοὺς πένητας καὶ κάμνοντας
καὶ ἀξιοθέντα κοινόβια στήσαι ἐν Αἰγαίῳ περίλαμπρα,
Νήφωνα τὸν ὄσιον, οἱ πιστοί, ἀξιοχρέως μακαρίσωμεν κράζοντες·
ἐνδιαίτημα τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως
καὶ οἰκητήριον τοῦ παναγίου Πνεύματος,
πρεσβείαις σου κατεύθυνον τὰ διαβήματα τῶν τιμώντων σε
πρὸς τῶν θείων ἐντολῶν ἐργασίαν
καὶ δι' αὐτῆς πρὸς ζωὴν τὴν ἐν Χριστῷ αἰωνίζουσαν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
" Νήφωνα νέον μέλπω τὸν πνευματοφόρον. Χ."

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ναδὸν ταπεινώσεως
τὸν ἐποφθέντα καὶ νήψεως
τιμήσωμεν Νήφωνα

τὸν νεαυγῆ ἀσκητὴν,
ὡς περιβλεπτον
εὐχῆς ἀδιαλείπτου
παλάτιον κράζοντες·
Χαῖρε, μακάριε.

Ἡ πάνσεπτος μνήμη σου
ἡμᾶς συνήγαγε σήμερον
πρὸς αἴνεσιν μόχθων σου
ἀσκητικῶν, εὐκλεῆς
Νήφων, ὄσιε,
σεπτὲ κοινοβιάρχᾳ,
Μονῶν τῆς Θεόπαιδος
κτίτορ θειότατε.

Φωτὶ θείου Πνεύματος
καταλαμφθῆς τὴν διάνοιαν
τὸν κόσμον κατέλιπες
καὶ τὰ ἡδέα αὐτοῦ
ἐν νεότητι
καὶ Ἄθωνος τὸ ὄρος
κατέλαβες, πάνσοφε
Νήφων, αἰοίδιμε.

Θεοτοκίον

Ὡς σκῆνωμα χάριτος
σὲ ἀκλινῶς μακαρίζομεν,
πανάμωμε Δέσποινα,
τὸν Ζωοδότην Χριστὸν
τὴν κυήσασαν
χαρᾶς τὸν παροχέα
ἡμῶν, Μητροπάρθενε,
καὶ βίου κρείττονος.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Νικήσας ἐχθρὸν τὸν παλαμναῖον
ἐκ χρόνων νεότητος τῆς σῆς
συνηριθμήθης, ὄσιε,

Ἁγίων τοῖς στρατεύμασι
τῶν νεαυγῶν καὶ γέγονας
ἡμῶν μεσίτης πρὸς Κύριον.

Ἀπαύγασμα βίου ἐναρέτου,
κατέλιπες Πόλιν τὴν κλεινὴν
τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
ὡς εἶδες θανατούμενον
ἀδίκως, Νήφων ὄσιε,
ὑπὸ ἀπίστων χριστῶνυμον.

Νῦν πάντες τελοῦντες τὴν σὴν μνήμην
τὴν πάμφωτον, Νήφων, ἐν ᾧδαῖς
καὶ ἄσμασι δοξάζομεν
τὰ σὰ λαμπρὰ παλαιίσματα
ἐν τῷ Αἰγαίῳ, ὄσιε,
πρὸς ἐν Κυρίῳ τελείωσιν.

Θεοτοκίον

Ἐπάκουσον σοῦ τῶν δεομένων
καὶ μάκτρῳ τῶν σῶν ἰκεσιῶν
ἀπόσμηξον, Μητρόθεε,
ῥανίδας μου τῶν θλίψεων,
ἵνα ὑμῶ σε πάντοτε
τὴν ἀρῶραγῆ προστασίαν μου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Τῶν ιδρώτων σου ῥοαῖς Αἰγαίου
καθηγίασας τὰς νήσους ἄρτι
θεοφόρε Νήφων, θεῖον ὠράϊσμα
τῶν εὐλαβῶς ἀσκουμένων καὶ καύχημα
τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ πολυτίμητον
ὄθεν σήμερον τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες
Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα δοξάζομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ως ηὐδόκησας σαρκὶ ἐτέχθης
ἐκ Θεόπαιδος ἀγνῆς Παρθένου
ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, Λόγε Κτίσαντος,
ὡς ταπεινὸς καὶ ἀνθρώπων ὁ ἔσχατος,
ὁ ὑπ' Ἀγγέλων ἀπαύστως ὑμνούμενος,
ἀγαθότητι τῇ σῆ ἵνα γένος βρότειον
θεώσης, τὸ λαμπραῖς ὤδαῖς δοξάζον σε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξει.

Οὐρανῶν λαμπρὰς ἐπάλξεις,
Νήφων μάκαρ, κατέλαβες
ὡς σεπτῶν πατέρων
πάντων τῶν αἰώνων ὁμόζηλος,
καὶ συνεχοῦς μυστηρίων μεταλήψεως
ὁ ὑπέρμαχος,
πνευματοφόρε διδάσκαλε.

Νῦν τῇ Εὐαγγελιστρία
Θεοτόκῳ τὸν κτίσαντα
Μάνδρας περιβλέπτους,
Νήφωνα τὸν θεῖον, τιμήσωμεν
ὡς Παντοκράτορος Σκήτεως οἰκίτορα
μαθητεύσαντα
τῷ Νικοδήμῳ τῷ μάκαρι.

Μονοτρόπων ὑφηγῆτορ,
οὐρανοῦ φρονήματος
ὦν πεπληρωμένος
σεαυτὸν εὐχῆς ἐργαστήριον
ἀδιαλείπτου ἐποίησας καὶ εἴλκυσας
θεῖου Πνεύματος
τὴν χάριν, Νήφων μακάριε.

Θεοτοκίον

Ἐξ ἀχράντου σου νηδύος
ὁ Σωτὴρ κόσμου ἔλαμψε,
Κεχαριτωμένη,

Ὅν ἐν Βηθλεὲμ ἄνθρωπος ἔτεκες
καὶ Ὅν ποιμένες ἐλθόντες προσεκύνησαν
ὡς Θεάνθρωπον
τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ὑμνούμενον.

Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Λαμπόμενος χάρισιν
ὑπομονῆς ὑπέρτερος
ᾧφθης πάντων τῶν συμμοναστῶν σου
ἐν ὄρει Ἄθω
καὶ ποδηγὸς ἀπλανῆς
ἄζύγων τῶν σῶν, πανευκλεές,
κοινοβίων, ὅσιε,
Νήφων, πίστεως σέμνωμα.

Πατέρων διάκοσμε
τῶν θεοφόρων, ὅσιε
Νήφων, ἀπλανὲς οἰακοστρόφε
νηδὸς Μονῶν σου,
σεπτῶν ἄζύγων χοροῦς
κατηύθυνας πρὸς τῆς ἀρετῆς
ἀτραποῦς καὶ θέωσιν·
ὅθεν πάντες τιμῶμέν σε.

Ὡς νήψεως ἔκτυπον,
Σκιάθου τὸ χριστώνυμον
πλήθος κατεφώτισας βολαῖς σου
φιλευσπλαγχνίας
καὶ συμπαθείας πολλῆς,
οἱ ἔκγονοι οὐ νῦν εὐλαβῶς
μνήμην σου γεραίρουσι
τὴν λαμπράν, Νήφων πάμφωτε.

Θεοτοκίον

Τὸν νοῦν μου ἀπόπλυνον
τοῦ ῥύπου ἁμαρτάδων μου,
Κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
θερμῶν εὐχῶν σου
ῥανίσι καὶ τῆς χαρᾶς

ἀξίωσον πάντας οὐρανῶν
σὲ τοὺς μακαρίζοντας,
ἀεπάρθενε Δέσποινα.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Οσίων τρόπους μιμούμενος
τῶν πάλαι ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσιν
αὐτῶν ἰσότιμος
ἐδείχθης καὶ ἰσοστάσιος,
πνευματοφόρε Νήφων,
λαμπὰς ἀσκήσεως.

Νηστείας καὶ ἐγρηγόρσεως
λαμπρότης, Νήφων, ἄρτι τοῖς πένησιν
ἐξ ὑστερήματος
τοῦ σοῦ ἀφθόνως ἐσκόρπισας,
ὡς ἰλαρὸς τῷ ὄντι
δοτήρ, εὐίλατε.

Πυρσεύσας τὸ ἀρχιπέλαγος
καμάτων φωταυγεία τῶν θείων σου
ἀρτίως ἔλαμψας
Νήφων, ὡς πάμφωτος ἥλιος
εὐχῆς ἀδιαλείπτου
καὶ ταπεινώσεως.

Θεοτοκίον

Νῦν ὕμνων ῥόδοις σε στέφοντες
σεμνῇ Εὐαγγελίστρια Δέσποινα,
πιστῶς κραυγάζομεν
Χαῖρε, τοῦ Νήφωνος κλέϊσμα
καὶ ἄρωγὸς καὶ σκέπη
καὶ θεῖον στήριγμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἐν ἀσκήσει ἀνυστάκτῳ διαλάμπαντα
φωστῆρα Χίου καὶ τοῦ Ἄθωνος ἀμάρυγμα,
φωτιστὴν τῆς Ἰκαρίας, Σκιάθου, Πάτμου,
τῶν Λειψῶν καὶ Σάμου, ὅσιον φιλάρετον
καὶ φιλεύσπλαγχνον πατέρα εὐφημήσωμεν
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, Νήφων μακάριε.

Ὁ Οἶκος

Ἄνθρωπος οὐρανόφρων
ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις
ἐδείχθης, πνευματέμφορε Νήφων·
ἰσαγγέλως γὰρ πολιτευθεὶς
Εὐαγγελιστοῖα τῇ ἀγνῇ ἡγείρας
Μονὰς καὶ χεῖλη ἡνοιξας
ἄζύγων ἐκβοᾷ σοι ταῦτα·

Χαῖρε, ὁ πρόβολος ἀκτησίας·
χαῖρε, ὁ σύνοικος τῆς σοφίας..

Χαῖρε, τοῦ Αἰγαίου τῶν νήσων καλλώπισμα·
χαῖρε, τοῦ ἀρίστου ἀγῶνος ἐκτύπωμα.

Χαῖρε, ρεῖθρον διειδέστατον προσευχῆς καρδιακῆς·
χαῖρε, βάθρον ἀδιάσειστον ἐν δεινοῖς ὑπομονῆς.

Χαῖρε, τῆς ἀκτησίας καὶ τῆς νήψεως σέλας·
χαῖρε, τῆς ἀπαθείας καὶ χρηστότητος κέρας.

Χαῖρε, Σκιάθου λύχνος ἀείφωτος·
χαῖρε, τῆς Χίου γόνος περιβλεπτος.

Χαῖρε, σοφὸς ἀσκητῆς μονοχίτων·
χαῖρε, θερμὸς πρεσβευτῆς σῶν προσφύγων·

Χαίροις, Νήφων μακάριε.

**Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἥτοι τῆς ΚΗ΄
Δεκεμβρίου. Εἶτα λέγομεν.**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
Νήφωνος, τοῦ νέου κοινοβιάρχου, τοῦ Χίου.

Στίχοι

Εὐχόμενος αἰεί, ἀσιτῶν καὶ νήφων
διήλθες τὸν βίον ἄρτι, Νήφων μάκαρ.

Συναξάριον

Ο ὄσιος καὶ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Νήφων πατρίδα ἔσχε τὴν μυροβόλον καὶ ἀγιοτόκον Χίον. Ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἀνετωτέρα διαβίωσιν καὶ ἰδὼν χριστιανὸν τινα ἐκεῖ ἀπηνῶς φονευόμενον ὑπὸ ἀπίστου ἐταράχθη καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν Θεῷ ἑαυτὸν ἀφιερῶσαι. Καταλαβὼν τὸν Ἀγιώνυμον Ὅρος ἦλθεν εἰς τὴν Σκήτην τοῦ Παντοκράτορος, ἔνθα ἠσκοῦντο τῇ ἀρετῇ οἱ εὐλαβέστατοι τοῦ Ἁγίου Ὁρους, οἱ προμαχοῦντες ὑπὲρ τῆς συνεχοῦς θείας μεταλήψεως, ὧν διδάσκαλοι οἱ Νικόδημος Ἀγιορείτης, Ἀθανάσιος ὁ Πάριος καὶ Μακάριος, ἀρχιεπίσκοπος Κορίνθου. Ἐγερθέντος τοῦ "Κουλλυβαδικοῦ ζητήματος" ὁ Νήφων ἐγκατέλιπεν τὸ Ὅρος καὶ ἐπισκεπτόμενος τὰς μικρὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου ἐγείρει ἐν αὐταῖς κοινόβια τῇ Εὐαγγελιστρῖα Θεοτόκῳ. Διήλθεν διὰ τῆς Σάμου, τῶν Λειψῶν, τῆς Πάτμου, τῆς Ἰκαρίας καὶ τέλος τῆς Σκιάθου. Διέλαμψεν ἐπ' ἀρετῇ, νήψει, ταπεινώσει, ἀκτησίᾳ, ἀδιαλείπτῳ προσευχῇ, σκληραγωγίᾳ, ἀφιλαργυρίᾳ καὶ συμπαθείᾳ πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς κάμνοντας. Ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται ἰδιαίτερος ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ Χίῳ, ἐν Ἰκαρίᾳ καὶ ἐν Σκιάθῳ, ἔνθα καὶ τὸν ἀγῶνα θεοφιλῶς ἐτέλεσε.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἔχων ἄμετρον
συμπάθειαν πρὸς πένητας
ἐξ ὑστερήματος
τοῦ σοῦ ἐδίδους αὐτοῖς,
δοτῆρ ἰλαρότατε
καὶ εὐσυμπάθητε,
Νήφων ὄσιε,
τῆς πρακτικῆς υπόδειγμα
ἀγαπήσεως πρὸς πέλας.

Υμνοις στέφομεν
τοὺς νυχθημέρους πόνους σου,
οὓς ἔτλης, ὅσιε,
ἐπιποθῶν ἀνελθεῖν
βαθμίδας τῆς κλίμακος
τῆς τελειώσεως,
Νήφων πάνσοφε,
νεολαμπῶν ἐκπύρσευμα
παμφαέστατον πατέρων.

Μνήμην ἄγοντες
πανευλαβῶς τὴν θεϊαν σου
πανηγυρίζομεν
σῆς ἀκραιφνοῦς βιοτῆς
τὰ σκάμματα, ὅσιε,
πνευματοφόρητε,
καὶ δοξάζομεν
Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα,
Νήφων, ἄσμασιν εὐτάκτοις.

Θεοτοκίον

Ἄειπάρθενε,
Θεογεννήτορ, πρόσδεξαι
δεήσεις δούλων σου
καταφευγόντων πιστῶς
τῇ σῇ θεία χάριτι
καὶ σκέπε πάντοτε
ἐν τῇ σκέπη σου
ἀγρύπνου ἀντιλήψεως
καὶ προνοίας σοῦς οἰκέτας.

Ῥδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τρίβους ἐν Σκιάθῳ διανύσας
ἀμέμπτου διαγωγῆς Μοῆην ἐδόμησας,
Νήφων πνευματέμφορε,
τῇ ἀγνῇ Θεόπαιδι
τῆς Ναζαρέτ, ἦν Ἄγγελος

Θεοῦ ἐκόμισε
τὸ ἄγγελμα βουλῆς τοῦ Κυρίου,
ἧ νῦν προσιόντες
πληρούμεθα χαρίτων.

Ὅλος πεπλησμένος τοῦ ἁγίου
ᾧ Πνεύματος, ἀσκητὰ θεοφορούμενε,
πρόσκαιρον ἐτέλεσας
βίον ὡς ἀσώματος·
διὸ καὶ κατηξίωσαι
χαρᾶς τῆς κρείττονος
σὺν δήμοις φωτοφόρων Ἀγγέλων
ἐν σκηναῖς δικαίων
τῆς πόλεως τῆς ἄνω.

Φέρων ἀγογγύστως, Νήφων μάκαρ,
ἐπ' ᾧμων Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν ἐλαφρύτετον
προσευχῆς κατέπαυσας
δώμασι καὶ νήψεως,
ἐξ ᾧν ἐπήρθης, ὅσιε,
πρὸς ἐπουράνια
σκηνώματα δοξάζων ἀπαύστως
τῆς Τρισυποστάτου
Θεότητος τὸ κράτος.

Θεοτοκίον

Ὁλβε πολυτίμητε καὶ κλέος
τοῦ Νήφωνος τοῦ ὁσίου, Μητροπάρθενε,
πέμψον μοι τὸ ἔλεος
σοῦ Υἱοῦ τὸ ἄμετρον,
ὡς ἄγαν εὐσυμπάθητος,
καὶ κατοικτείρησον
σὸν δοῦλον μεγαλύνοντα πόθῳ
σὲ εἰς τοὺς αἰῶνας,
ἀγνή Θεοκυῆτορ.

Ἦδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ρύσαι συμφορῶν
καὶ βλάβης τοῦ ὄφους
τοὺς καταφεύγοντας,
Νήφων παμμακάριστε,
ἄζύγων γέρας, σὴ θεία χάριτι
καὶ ὕμνοις μεγαλύνοντας
τὰ προτερήματα
σῆς ἀμέμπτου
βιοτῆς, ἰσάγγελε,
ἐν ταῖς νήσοις Αἰγαίου, κραυγάζομεν.

Ὁμβρησον ἡμῖν
τοῖς πόθῳ γεραίρουσι
σεπτοὺς καμάτους σου
ὑετὸν συνέσεως,
χρηστοηθείας καὶ ταπεινώσεως
καὶ τὰς ἀνίκμους πῖανον
ψυχὰς προσφύγων σου,
ἵνα μνήμην
τὴν σεπτὴν τελοῦμέν σου,
Νήφων ὅσιε, ὕμνοις καὶ ᾄσμασι.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν
θερμαῖς παρακλήσεσι,
πνευματοφόρητε
Νήφων, τῶν προσφύγων σου
κινήσεις παύων
σαρκὸς βοώντων σοι
ἀκέστορ ἐνθερμότατε
ἡμῶν καὶ στήριγμα
κλονουμένων
πάντων τῷ Παντάνακτι
ὡς θυμίαμα ταύτας προσάγαγε.

Θεοτοκίον

Χαῖρε Μαριάμ,
ἀγνή ἀειπάρθενε,
Εὐαγγελίστρια,
Νήφωνος ἀγλαΐσμα

τοῦ θεοφόρου πατρὸς καὶ καύχημα
βροτῶν ἀπάντων, κράζοντες
παρακαλοῦμέν σε·
μὴ ἐλλίπτῃς
δυσωποῦσα Κύριον
σὸν Υἱὸν ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῆς Χίου τὸ ἐκβλάστημα
καὶ Ἄθωνος ἀνάστημα,
τὸν ἐν ταῖς νήσοις Αἰγαίου
ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις
σεμνεῖα συστησάμενον
τῇ Θεοτόκῳ μέλψωμεν
πνευματοφόρον Νήφωνα,
ὡς ἀρετῆς, συμπαθείας
καὶ ταπεινώσως λύχνον.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σηλαίῳ, Ἄχραντε,
τῆς Βηθλεὲμ ἐγέννησας
τὸν Βασιλέα τῆς δόξης,
καὶ ἐσπαργάνωσας Τοῦτον
ἐν φάτνῃ ὥσπερ νήπιον
Ἀγγέλων ἀνυμνούντων σου
τὸν Τόκον τὸν ἀπόρροητον,
δι' Οὗ ἐρρύσθημεν, Κόρη,
τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

**Εἰς τοὺς Αἶνους ἱστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.**

Ἦχος πλ. δ'. ὦ, τοῦ παραδόξου θαύματος !

Χαίροις, νήσου Χίου βλάστημα,
Σκιάθου ἄνθος τερπνόν,
Ἰκαρίας ὠραΐσμα,
Πάτμου ἐγκαλλώπισμα,
τῶν Λειψῶν θεῖον κόσμημα,

καὶ κλέος Σάμου
Νήφων μακάριε,
ὁ ἁγίασας
ἰδρώτων χεύμασι
σῶν νήσους, ὅσιε,
τοῦ Αἰγαίου, ἄσμασι νῦν μελιχροῖς
τὰς τιμώσας μνήμην σου
τὴν ἀεισέβαστον.

Χαίροις, ζηλωτά, ὁμότροπε
καὶ μαθητὰ τῶν σεπτῶν
διδασκάλων τῆς πίστεως
καὶ φωστήρων, ὅσιε,
νεαυγῶν στερεώματος
τῆς Ἐκκλησίας,
Νήφων θεόσοφε,
τοῦ Νικοδήμου,
Ἀθανασίου τε
καὶ θεοφάντορος
Μακαρίου, νήψεως καὶ προσευχῆς
κοσμητόρων· ὅθεν σε
λαμπρῶς γεραίρομεν.

Χαίροις, συμπαθείας σκῆνωμα
πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ λειμῶν
πανευώδης πρὸς πάσχοντας
ἀρωγῆς, θεόφιλε
ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα,
κοινοβιάρχα
πνευματοφόρητε,
ἀγάπης στῦλε
πρὸς πάντα ἔγγιστα,
ὁ ἰλαρότατος
δότης ὑστερήματος, μάκαρ, τοῦ σοῦ,
πάτερ ἀφυλάργυρε
καὶ εὐσυμπάθητε.

Χαίροις, θείας μεταλήψεως
ὁ ἀκλινῆς τηρητής,
ὁ δοξάζων τὸν Κύριον

ἀσκεπῆς ἐκάστοτε
καὶ σαφῶς εὐλαβούμενος
τὴν Θεοτόκον,
Κυρίαν Δέσποιναν,
ἥπερ σεμνεῖα
λαμπρὰ ἐδόμησας,
Νήφων, κινήματος
κολλυβάδων πρόμαχε καὶ ποδηγῆ
μοναστῶν ἀλάνθαστε
πρὸς βίον κρείττονα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν παραδραμόντα διαγωγὰς τὰς ματαίας καὶ προσύλους
καὶ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ νήψει ἀνύσαντα τὸν βίον,
Νήφωνα τὸν θεόπνευστον κοινοβιάρχην ἐγκωμίῳ καταστέψωμεν·
οὗτος γὰρ ἐν ὁσιότητι πολιτευσάμενος
καὶ τῶν πατρῶων δογμάτων ὑπερμαχήσας
Μονὰς τῇ Εὐαγγελιστρίᾳ Θεοτόκῳ περιβλέπτους ἀνήγειρε·
καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις ἐν ἀστραποβόλῳ πόλῳ χορευόν
Χριστῷ τῷ πανευιλιάτῳ Κυρίῳ ἀδιαλείπτως προσβεύει
ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων αὐτοῦ τὰ παλαισμάτα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β΄

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου· σήμερον ὁ
Ἄναρχος ἄρχεται καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται·
αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται
καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται·
οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν·
οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν·
ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν·
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος πρὸς Γαλάτας. (Κεφ. ε' 22 - στ' 2).

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ. ιγ' 10 - 17).

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον

Πύργος εὐσεβείας νεοπαγῆς
καὶ φανὸς σοφίας
τῆς ἐνθέου νεολαμπῆς
ᾧφθης, Νήφων μάκαρ,
ἡσυχαστῶν λαμπρότης
καὶ ἀγωγῆς ἀρίστης
στῦλε νεόφωτε.

Ἔτερον

Εὐαγγελιστρίας σεπτῆς μονῆς
τῆς Σκιάθου, δεῦτε,
τὸν δομήτορα εὐλαβῶς,
Νήφωνα τὸν θεῖον,
ὡς εὐσεβείας κέρας
καὶ νήψεως πυξίον,
ἀνευφημήσωμεν.

Δίστιχον

Νήφειν ἀεὶ ἀξίωσον Χαραλάμπη
Νήφωνα μάκαρ τὸν ἐξυμνήσαντά σε.

Σκέπε Ἄγγελον σῆς Μονῆς ἐν Σκιάθῳ
ἡγούμενον, Νήφων, τιμῶντά σε ἄγαν.

Τ Ε Λ Ο Σ Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

ΔΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΤΙΩΣ ΕΚΛΑΜΨΑΝΤΑ
ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
Ν Η Φ Ω Ν Α
ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΗΝ

*Κτίτορα ἱερῶν Μονῶν ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου
καὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Σκιάθῳ.*

*

*

* * * * *

*

*

ΑΘΗΝΑΙ 2001

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΤΙΩΣ ΕΚΛΑΜΨΑΝΤΑ

ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

Ν Η Φ Ω Ν Α

ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΗΝ

Κτίτορα ἱερῶν Μονῶν ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου
καὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Σκιάθῳ.

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΚΗ΄ Δεκεμβρίου.

Ποίημα Δρος Χαράλαμπος Μ. Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς
Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς νήσου Χίου τὸν θειότατον γόνον,
πνευματοφόρον οἰκιστὴν ὄρους Ἄθω,
τῆς Ἰκαρίας σέμνωμα, τῆς Πάτμου πυρρόν,
τῶν Λειψῶν κοσμήτορα καὶ Σκιάθου τὸ κλέος,
Νήφωνα τὸν ὄσιον, εὐφημήσωμεν πόθῳ
ἀναβοῶντες ῥῦσαι συμφορῶν
καὶ νοσημάτων τοὺς σοὶ καταφεύγοντας.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα
τίς ἡμᾶς ἐρῶύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;

Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

" Νήφων νέε ὅσιε, νήφειν αἰεὶ ἀξίωσόν με. Χ. "

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νεόφωτε λύχνε ἡσυχαστῶν
καὶ φέγγος πατέρων,
Νήφων, ὅσιε ἀσκητά,
τοῦ βίου μου φώτισον τὰς τρίβους,
ἵνα ὁδὸν διανύσω χρηστότητος.

Ἡλίου ἀκτίσι τοῦ νοητοῦ
λαμπόμενος, Νήφων,
σκοτομήνην μου τῶν παθῶν
προσβείαις σου λύσον φωτοφόροις
πρὸς τὸν φωτίζοντα πάντα τὰ πέρατα.

Φλεγόμενος, οἴμοι, ὑπὸ πυρὸς
παθῶν χαμαιζήλων
δροσίισόν με, σὲ δυσωπῶ,
τῷ ὕδατι παρακλήσεών σου
πρὸς τὸν Χριστὸν μόνον σῶζειν δυνάμενον.

Θεοτοκίον

Ὡς μήτηρ φιλεύσπλαγχος τοῦ Χριστοῦ,
Παρθένε Μαρία,
τῆς ψυχῆς μου τὸν μολυσμὸν
ῥοαῖς τῶν ἀμέτρων οἰκτιρμῶν σου,
εὐλογημένη, ταχὺ ἀποκάθαρον.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νεαυγέστατον ἄστρον
 τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως,
 Νήφων θαυμαστέ, ὁ δομήσας
 μάνδραν περιδοξον
 τὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
 ἐν τῇ Σκιάθῳ, σκοτεῖαν
 ἀγνωσίας σκέδασον
 τῶν προστρεχόντων σοι.

Νῦν θερμῶς δυσωπῶ σε·
 ἀπὸ κακῶν, ὅσιε
 καὶ ἐπηρειῶν ψυχοκτόνων
 τοῦ πολεμήτορος
 ἀπάλλαξόν με ταχὺ
 τῷ ἀδιστάτῳ καρδίᾳ
 πόνους σου γεραίροντι,
 Νήφων, πρὸς θέωσιν.

Ἐπωδύνων ταχέως
 τὴν συνοχήν, ὅσιε,
 λύσον καὶ τῶν θλίψεων ζάλην
 παῦσον προσφύγων σου,
 ὡς δεδεγμένος πολλὴν
 παρὰ Ὑψίστου τὴν χάριν,
 Νήφων ἀξιάγαστε,
 Πνεύματος σκῆνωμα.

Θεοτοκίον

Εὐεργέτην τοῦ κόσμου
 σωματικῶς τέξασα,
 τῶν σωματικῶν ἀλγηδόνων,
 Δέσποινα, ῥῦσαί με
 καὶ τὴν στολὴν μου ψυχῆς
 ἐκ λογισμῶν ἀκαθάρτων,
 Μῆτερ, ἀποκάθαρον
 σοῦ τῇ χρηστότητι.

Χαρίτωσον

καὶ καταξίωσον νήφειν τοὺς σοὺς ἰκέτας,
πνευματέμφορε ἀσκητά, σοφὲ Νήφων, ὅσιε,
νεόφωτε φάρε τῆς εὐσεβείας.

Ἐπίβλεψον

ἐν εὐμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

**Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.
Ἦχος β΄. Πρεσβεία θεομή.**

Πρεσβεύων Χριστῷ ἀπαύστως τῷ οἰκτίρμονι
μὴ παύση, σεπτέ, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε,
Νήφων, πάτερ ἰσάγγελε,
τοῦ Αἰγαίου νήσων διάκοσμε,
ἵνα τοῦ βίου πέλαγος καλῶς
οἱ σὲ ἀνυμνοῦντες διαπλεύσωμεν.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Οὶ πιστῶς καταφεύγοντες
σοῦ τῇ προστασίᾳ πληροῦνται χάριτος,
Νήφων, καὶ εὐχαριστήριον
ᾠμνον ἐξυφαίνουσί σοι χαίροντες.

Σωτηρίαν ἐξαίτησαι
καὶ ζωῆς ἀγήρω μετόχους ποίησον,
Νήφων μάκαρ, τοῖς ἰκέταις σου,
ἡσυχίας κόσμημα πολύτιμον.

Ἰερώτατον σκῆνωμα
προσευχῆς καὶ νήψεως, Νήφων πάνσοφε,
νήφειν πάντας καταξίωσον
τοὺς ἀνευφημοῦντάς σου τὰ σκάμματα.

Θεοτοκίον

Εὐσυμπάθητε Δέσποινα,
τὸν κυριευθέντα ὑπὸ τοῦ δαίμονος
ἀπολύτρωσαι καὶ δεῖξόν μοι
μετανοίας τρίβον τὴν σωτήριον.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Νήφων θαυμαστέ,
τῆς μανίας τοῦ ἀλαστορος
καὶ δεινῶν δυσχερειῶν ῥῦσαι ἡμᾶς
καταφεύγοντας τῇ θεῖα ἀντιλήψει σου.

Ἡμᾶρ μοι λαμπρὸν
μετανοίας ἐξανάτειλον
τῷ ἐν σκότει ἀνομίας ζοφερῷ,
Νήφων ἔνθεε, ἰκέτη σου καθεύδοντι.

Φέγγει σῶν εὐχῶν
οὐρανόθεν, Νήφων, σκέδασον
τὴν σκοτόμαιναν κακότητος δεινῆς
καὶ ἀνόμου πολιτείας μου, κραυγάζω σοι.

Θεοτοκίον

Ἐπιδε ἡμῖν
ἐκ τοῦ θρόνου, Μητροπάρθενε,
σοῦ Υἱοῦ προσδεχομένη τὰς λιτὰς
τοῦ σοῦ δούλου καὶ παράσχου μοι τὰ πρόσφορα.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ἰσχύος με πλησον, Νήφων ὄσιε,
θριαμβεῦσαι τὸν μισόκαλον ὄφιν,
ὁ τὰς αὐτοῦ πανουργίας συντρίψας
σκληραγωγία, νηστεία καὶ δάκρυσιν
ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς,
ἀσκητῶν τῶν ἀρχαίων ὁμόζηλε.

Νηφάλιε, ἄκακε, πραύτατε
καὶ σεμνὲ ἡσυχαστά, Νήφων μάκαρ,
ἡσυχασμοῦ ὁ μεταλαμπαδεύσας
φῶς εἰς τὰς νήσους Αἰγαίου τοῦ Ἄθωνος,
δεόμενος τοῦ Λυτρωτοῦ
ὑπὲρ πάντων μὴ παύση τιμώντων σε.

Ἀνάστησον ἐκ βυθοῦ φαυλότητος
τοὺς πιστῶς ἀποζητοῦντας σὴν χάριν,
δομητορ θεῖε μονῆς περιδόξου
ἐν τῇ Σκιάθῳ τῇ νήσῳ, θεόφιλε
Νήφων, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
τῆς σεμνῆς καὶ πανάγνου Θεόπαιδος.

Θεοτοκίον

Ἐπίβλεπον οὐρανόθεν, Δέσποινα,
καὶ ἐπίσκεψαι τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας,
εὐλογημένη Παρθένε, Μαρία,
ὡς ἀκαταίσχυντος πάντων ἀντιλήψις,
παραμυθία, βοηθὸς
καὶ προστάτις αἰὶ τῶν τιμώντων σε.

Χαρίτωσον

καὶ καταξίωσον νήφειν τοὺς σοὺς ἰκέτας,
πνευματέμφορε ἀσκητά, σοφὲ Νήφων, ὅσιε,
νεόφωτε φάρε τῆς εὐσεβείας.

Ἄχραντε,

ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ ἀντιλήψει σου, Νήφων, προστρέχοντες
δυσπραγιῶν καὶ κινδύνων λυτρούμεθα
καὶ θείας πληρούμεθα χάριτος

καλῶς ἀνῦσαι τὸ στάδιον θλίψεων·
διόπερ ἐκθύμως ὑμνοῦμέν σε.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχος. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. στ΄ 17 - 33).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ελεῆμον,...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Βίον ἀκηλίδωτον

ἐν προσευχῇ, ἀκτησίᾳ,
νήψει καὶ ἀσκήσεως
πόνοις, Νήφων ὄσιε,
πεπολίτευσαι
καὶ ζωῆς κρείττονος
ἤδη ἠξιώθης,
ἡσυχίας ἐγκαλλώπισμα,
κρηπὶς σεμνότητος
καὶ φιλανθρωπίας διάκοσμε·
διὸ παρακαλοῦμέν σε·
δέχου ἱκετῶν σου αἰτήματα
καὶ Χριστὸν δυσώπει
ἡμᾶς ἐν εὐπραγία καὶ χαρᾷ
καὶ ὁμονοίᾳ τὸ βρότειον
διανύειν στάδιον.

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν Σου...

Ῥδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἱατροῦων τὰς νόσους
τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων
μὴ παύση, ὄσιε,

τῶν ἐπικαλουμένων
τὸ θεῖον ὄνομά σου,
Νήφων, πίστεως σέμνωμα,
καὶ βάθρον νεοπαγῆς
εὐχῆς καὶ ἡσυχίας.

Ἁγιαῖεις ἀπαύστως
τοὺς πιστῶς ἐκζητοῦντας
τὴν θεῖαν χάριν σου,
πνευματοφόρε Νήφων,
ἐκβλάστημα τῆς Χίου
εὐθαλὲς καὶ ἀνάστημα
τοῦ Ἄθω πνευματικόν,
ἀγιασμοῦ ὡς ῥεῖθρον.

Εύλου νῦν ἀπολαύων
τῆς ζωῆς σὺν Ἀγγέλοις
ἐν θείοις δώμασι
Χριστὸν ἀεὶ δυσώπει
καὶ τοὺς προσφεύγοντάς σοι
ἀξιῶσαι τῆς κρείττονος
καὶ ἀενάου χαρᾶς
τῆς ἐν τῷ πόλῳ, Νήφων.

Θεοτοκίον

Ἰατρὲ τῆς ψυχῆς μου
τῆς δεινῶς ἀσθενούσης,
Θεογεννήτρια,
ἀπόκρουσον μανίαν
τὴν κατ' ἐμοῦ τοῦ πλάνου
βροτοκτόνου καὶ σῶσόν με,
ἵνα ἐκ βάθους ψυχῆς
ἀεὶ σε μεγαλύνω.

Ἦδῃ ἡ'. Τὸν Βασιλέα.

ᾠς ἡσυχίας
πυρσὸν καὶ νήψεως φάρον
σὲ ἀεὶ μεγαλύνοντες, Νήφων,

τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην
αἰτούμεθα λιτάς σου.

Σκέδασον πᾶσαν
ἐπιφορὰν τοῦ ἐχθίστου
καὶ συγχώρησιν αἴτει πταισμάτων,
Νήφων, τοῖς ἐν πίστει
σὲ ἀνυμνολογοῦσι.

Ὁδήγησόν με
πρὸς ἀτραποὺς μετανοίας,
ὁ σαφῶς ὀδηγήσας ἀζύγων,
Νήφων, τὰς χορείας
πρὸς δόμους σωτηρίας.

Θεοτοκίον

Νῦν δυσωπῶ σε·
Θεοκυῆτορ Παρθένε,
ἐκ δεινῶν νοσημάτων ἀτρότους
φύλαττε σοὺς δούλους,
ιάτειρα ὡς θεία.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Μὴ παύση οὐρανόθεν
πάντων προστατεύειν
τῶν εὐφημούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην σου,
ὀσίων κλείσμα, Νήφων, νέον τῆς πίστεως.

Ειρήνευσον τὸν βίον,
Νήφων, σῶν προσφύγων
τῶν ὡς βροτόν σε ἰσαγγελον μέλλοντα
καὶ ζηλωτὴν ἡσυχίας θεοφορούμενον.

Χαρίτων σου τὸ πλῆθος,
Νήφων, ἀνυμνοῦντες
τὴν σὴν αἰτούμεθα θείαν ἀντίληψιν,
ἣν δίδου πᾶσι τοῖς πόθῳ σε μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον

Μητράνανδρε Παρθένε,
 Νήφωνος πρεσβείαις
 παθῶν ὑπέρτερον δείξον τὸν δοῦλόν σου,
 ἵνα ὑμῶ σε ἀπαύστως ὡς κόσμου σώτειραν.

Ἄξιόν ἐστι....καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, νήσου Χίου γόνος λαμπρός,
 σέμνωμα τοῦ Ἄθω,
 ἐγκαλλώπισμα τῆς Λειψοῦς,
 Σάμου, Ἰκαρίας,
 Σκιάθου τε καὶ Πάτμου,
 κοινοβιάρχα νέε,
 Νήφων μακάριε.

Πύργος εὐσεβείας νεοπαγῆς
 καὶ φανὸς σοφίας
 τῆς ἐνθέου νεολαμπῆς
 ὄφθης, Νήφων μάκαρ,
 ἡσυχαστῶν λαμπρότης
 καὶ ἀγωγῆς ἀρίστης
 στῦλε νεόφωτε.

Χαίροις, εὐσυμάθητε ἀσκητά,
 ὁ μονὴν δομήσας
 θείαν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
 τῆς ἀγνῆς Παρθένου
 ἐν νήσῳ τῆς Σκιάθου,
 πνευματοφόρε Νήφων,
 θεοειδέστατε.

Χαίροις, εὐσεβούντων ὁ ἀρωγός,
 Νήφων, καὶ προστάτης
 τῶν σπευδόντων σοι ταπεινῶς
 καὶ ἐκδεχομένων
 ταῖς θείας σου πρεσβείαις

πρὸς τὸν Θεὸν τῶν ὄλων
τὸν εὐσυμπάθητον.

Χαίρων ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ,
Νήφων, δι' ἀγώνων
ἐγκρατείας καὶ προσευχῆς
καὶ τὸν νοῦν καθάρας
τῆς τῶν παθῶν κηλίδος
ἐλλάμψεως ἐπλήσθης
θείας, θεσπέσιε.

Εὐαγγελιστορίας σεπτῆς μονῆς
τῆς Σκιάθου, δεῦτε,
τὸν δομήτορα εὐλαβῶς,
Νήφωνα τὸν θεῖον,
ὡς εὐσεβείας κέρας
καὶ νήψεως πυξίον,
ἀνευφημήσωμεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄρετην τὸν ἀρτίως φιλοῦντα, νήφοντα
καὶ τῶν πατέρων τῶν πάλαι
ἀσκητικὴν ἀγωγὴν
τὸν ζηλοῦντα, θεῖον Νήφωνα, τιμήσωμεν
φάρον ὡς νήσων τηλαυγῆ
τοῦ Αἰγαίου ἀστραπαῖς
φωτίζοντα εὐσεβείας
ψυχὰς τὰς ἐξοφωμένας
θεομᾶς αὐτοῦ λιτὰς αἰτούμενοι.

Ἔτερον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Νήσου Χίου τὸν γόνον, ὄρους Ἄθωνος ἄνθισμα
καὶ ἠδύπνουν νήσων Αἰγαίου ἄνθος ὕμνοις τιμήσωμεν,
τὸν κτίτορα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
μονῆς ἐν τῇ Σκιάθῳ τῆς λαμπρᾶς,
θεῖον Νήφωνα, ἐκθύμως
ὡς ἀσκητὴν θεόπνουν ἀνακράζοντες·
Δόξα, τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ,
δόξα, τῷ σὲ στεφανώσαντι,
δόξα τῷ δεδοκῶτι σοὶ ἡμῖν
πρέσβυν ἀκοίμητον.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Ἔχων παρῶρησίαν πρὸς Θεόν,
Νήφων, θεοεἰκελε πάτερ,
ὡς νέος ἠσυχαστῆς
καὶ ἀλείπτῆς ἄριστος
ἄζύγων, πρέσβευε
περιστάσεων ῥύεσθαι,
κινδύνων, ἀνάγκης,
βλάβης τε κακώσεως
καὶ πάσης θλίψεως
πάντας τοὺς προσφεύγοντας πίστει
τῇ σῇ ἀντιλήψει, παμμάκαρ,
ἵνα βίον ἡρεμον ἀνύσωμεν.

Δέσποινα, πρόσδεξαι.....

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.....

Δίστιχον

**Δίδου σὴν χάριν, Νήφων κοινοβιάρχα,
Χαραλάμπει σπεύδοντα σῇ μεσιτεία.**

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ Τῷ ΜΟΝῷ ΑΛΗΘΙΝῷ ΘΕῷ ΗΜΩΝ